

[Birgith Mogensen]

denne indvandrerstrøm, som bare i år nærmer sig 10.000 spontane asylansøgere. Det betyder naturligvis ikke, at vi i år får 10.000 flere indbyggere. En meget stor del bliver i første eller anden fase sorteret fra, fordi disse personer ikke opfylder betingelserne for flygtningestatus og derfor ikke bliver tildelt asylret. Nogle flygtninge forlader hurtigt Danmark igen, deriblandt også flygtninge, som har opnået asyl, men fakta er, at selv om en flygtning bliver vejet og fundet for let, så kan der gå op til et år, før et nej bliver realiseret med udrejse til følge.

Ét er, at det koster penge, men CD synes også, at det er synd og skam, at vor flygtningelov skaber forhåbninger hos disse ulykkelige mennesker, der af forskellige grunde kommer over vores grænser med forventninger, som andre paragraffer knuser. F.eks. bliver de fleste libanesere udvist. Det ved de danske flygtningemyndigheder på forhånd; derfor ville det være mere menneskeligt, hvis vi f.eks. i libanesiske aviser og radio meddelte, at deres chancer for at opnå asyl i Danmark ikke er ret store.

Enhver ved, at CD er for at modtage politisk og religiøst forfulgte flygtninge. Vi ønsker, de skal behandles godt, vi giver dem gerne gæsteophold, hvis det er det, de ønsker. Vi giver dem livsvarigt ophold, såfremt det er deres ønske, men vi gør det helst efter de regler, som er internationalt-humanitært bestemt. At 1983-loven har vist sig at være lidt skæv, indrømmer vi, og vi stemte selv for, men nu vil jeg foreslå, at vi må revurdere udlændingeloven, såfremt vi ikke kan forhandle os til rette på nordisk og/eller EF-plan om en demokratisk, ligelig fordeling af flygtningebyrderne.

Naturligvis kan vi tage imod flere flygtninge, end vi har taget, men jeg er lidt ræd for samfundets reaktion, hvis vi fortsat, procenten i forholdet til indbyggertallet og alt andet taget i betragtning, skal modtage mellem 10.000 og 20.000 flygtninge på årsbasis. Naturligvis vil den bedste løsning være at formå andre lande til at modtage flygtninge på vor udlændingelovs præmisser, men jeg mener, det er en utopisk tankegang at tro, at vi kan få disse stater til at kopiere vor 1983-udlændingelov, og det er jo det, der skal ske, såfremt vi skal gøre os håb om en reducere af den stadig stigende strøm af mennesker,

der primært ønsker at opnå flygtningestatus i Danmark.

Andre ordførere har omtalt de uheldige episoder mellem danskere og udlændinge samt de forskellige nationalitetsgrupper imellem. Naturligvis fordømmes disse uroligheder og med rette. Lad os håbe, at de forskellige initiativer, som regeringen har opfordret til, vil hindre noget sådant i fremtiden. Men der kan altså opstå modsætningsforhold, når vi inden for et år indlader ca. 15.000 flygtninge med vidt forskellig kultur, religion og politisk opfattelse, mange forskellige nationaliteter osv. En del af disse uroligheder kunne nok være undgået, hvis man ikke havde blandet dem i samme centre, men det er jo nemt at være bagklog. Vi må stadig væk huske på, at vort indslusnings- og sorteringsapparat m.v. slet ikke var forberedt på den store flygtningestrøm.

CD mener, at vi alt taget i betragtning ikke kan byde reelle flygtninge gode forhold, hvis vi ikke sætter en omtrentlig grænse for, hvor mange flygtninge vi kan aftage på årsbasis. Der vil være folketingskolleger, som mener, at jeg vurderer situationen for pessimistisk, men som jeg antydede i min indledning, havde ingen forventet de sidste 2 års store og accelererende flygtningetilstrømning, da vi i 1983 vedtog den nye udlændingelov. Nu har vi fået en forsmag på, hvordan det virker, og det må mane til indsats, inden situationen udarter.

Lenger (VS):

Denne forespørgsel er endnu en af fremskridtspartiets platheder. Et par stykker mere er på vej, f.eks. får vi i næste uge forslaget om at forhøje hastighedsgrænserne. Platheden understreges især af det himmelråbende nonsens, som fru Pia Kjærsgaard fyrede af fra talerstolen her ved debattens start, bl.a. om at udlændingeloven indeholder mulighed for, at milliarder af mennesker kan søge til Danmark. Jeg har aldrig kendt mage.

Men når vi er nødt til at tage debatten alvorligt, er det på grund af emnet og på grund af, at der jo også er andre partier, der diskuterer denne sag. Og så er det selvfølgelig, fordi emnet er vigtigt, og derfor vil jeg forsøge at se bort fra, hvem der har rejst debatten.